

Japan and Father Thani Nayagam

Dr. V. Bharathiraja*,

Assistant Professor, Department of Tamil, Loyola College, Chennai,

Email: vbharathi3689@gmail.com

Dr. T. Stella Mary¹,

Assistant Professor, Department of Tamil, G. Kandaswami Naidu College for Men, Anna Nagar, Chennai.

Abstract:

Tamils are known for their universal outlook, exemplified by the phrase "Every town is our own, everyone is our kin" (). Therefore, travel is a sweet experience in human life. People derive immense joy from going to new places, meeting new people, and visiting the sites of ancient cultures. Traveling is an art. A journey is defined as moving from one place of residence to another for some reason. When a traveler delightfully writes about the sights they saw, the news they heard, their experiences, the special characteristics of the place, and the people who live there, it blossoms into travel literature. Those who helped cultivate this as a distinct genre in Tamil literature are A.K. Chettiar and Somasundaram (Somaley). Father Thani Nayagam has written all of his travel experiences as essays. The purpose of this article is to analyze his travel experience in Japan.

Keywords: *Japan, Father Thani Nayagam, Travel, Travel Literature, Culture, Heritage, Labor, Culture, Superpower.*

References:

1. Puṛaṇāṇūru (Poem 192). Kalaka Veḷiyīṭu, Madras.
2. Thani Nayagam Adigalār. Onṛē Ulagam (The World is One). Pāri Nilayam, 2022, pp. 41, 44, 45, 47, 49.
3. Japān - Ōr Āyvu (Japan - A Study). Veḷi Vivakāra Amaicchu (Ministry of Foreign Affairs), 2007, Tokyo, pp. 7, 8, 19.
4. Maruthakāṣip Pādalkaḷ (Maruthakasi Songs). P. 28. (No publisher/year available in original source).
5. Tirukkuraḷ (Couplet 104). Kalaka Veḷiyīṭu, Madras.
6. Auvaiyār. Taṇippādal Tiraṭṭu (Collection of Individual Songs). P. 4. (No publisher/year available in original source).

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

ஜப்பானும் தனிநாயக அடிகளாரும்

*முனைவர் வீ. பாரதிராஜா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
இலயோலா கல்லூரி, சென்னை,

¹முனைவர் து. ஸ்டெல்லாமேரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கொ.கந்தசாமிநாயுடு ஆடவர் கல்லூரி, அண்ணாநகர், சென்னை.

சுருக்கம் (Abstract)

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்¹ என்ற உலகப் பார்வை கொண்டவர்கள் நம் தமிழர்கள். ஆகவே மனித வாழ்க்கையில் பயணம் என்பது இனிய அனுபமாகும். புதிய இடங்களுக்குச் செல்வதிலும் புது மக்களைக் காண்பதிலும், பழைய பண்பாடுகளின் நிலைக் களங்களைப் பார்வையிடுவதிலும் அளவற்ற இன்பத்தைப் பெறுகின்றனார் பிரயாணஞ் செய்வது ஒரு கலை. வாழும் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு ஏதாவது காரணம் பற்றிச் செல்லுதல் பயணம் ஆகும். பயணம் சென்ற ஒருவர், தான் சென்ற இடத்தில் பார்த்தவை, கேட்ட செய்திகள், அனுபவங்கள், அதன் சிறப்பியல்பு, அங்கு வாழ்வோர் போன்றவற்றைச் சுவையாக எழுதும்போது அது பயண இலக்கியமாக மலர்கிறது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இதனைத் தனித்துறையாக வளர்க்க உதவியவர்கள் ஏ.கே. செட்டியாரும், சோமலெயும் ஆவார்கள். தனிநாயகம் அடிகளார் தனது பயண அனுபவங்கள் அனைத்தும் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு அவரின் ஜப்பானிய பயண அனுபவத்தை ஆய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

ஜப்பான், தனிநாயக அடிகளார், பயணம், பயண இலக்கியம், கலாச்சாரம், பண்பாடு, உழைப்பு, பண்பாடு, வல்லரசு

பயண இலக்கிய அறிமுகம்

தமிழில் வழங்கும் பயண இலக்கியங்கள் இருநிலைகளில் அமைகின்றன. மதத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து சமயச் செய்திகள் மட்டும் பேசப்படுவது ஒருநிலை. தொழில், சமூகநோக்கு, கல்வி பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது மற்றொரு நிலை. பயண இலக்கியங்களில் சிட்டியும் ஜானகிராமனும் இணைந்து படைத்த நடந்தாய் வாழி காவேரி என்பது ஒரு புதுமைப்படைப்பாகும். காவிரியின் முகத்துவாரத்தில் இருந்து அது கடலில் கலக்கும் இடம் வரை பயணம் செய்து, அதனிரு கரைகளிலும் உள்ள சிறப்பான இடங்கள், வாழும் மக்களின் இயல்புகள், வழங்கும் கதைகள் போன்றவற்றைத் தந்துள்ளனர். வா.மு. சேதுராமன் எழுதிய மலைநாட்டு மீதினிலே என்ற நூல் காவிய வடிவம் கொண்டு பழமையை நினைவூட்டுகிறது. மு.வ. தன் இலங்கைப் பயணக் கட்டுரையைக் கடித வடிவில் அளித்துள்ளார்.

பயண அனுபவங்கள், நாவல், சிறுகதை படைப்புகளுக்கும் உதவியுள்ளதற்கு சாவியின் தெப்போ 76, வாஷிங்டனில் திருமணம், ராஜம் கிருஷ்ணனின் வளைக்கரம், அகிலனின் தாஷ்கண்டில் ஒரு தங்கை என்பன எடுத்துக்காட்டுகள். பிலோ இருதயநாத் எழுதியுள்ள நூல், பயணம் ஒரு கலை,

ஆனால் என்பது பயணம் மேற்கொள்வோர்க்குப் பயனுள்ள குறிப்புகள் தருவது. பிரயாண இலக்கியம் என்ற நூலை ஒரு தொகுப்பாக வாசகர் வட்டம் வெளியிட்டுள்ளது.

தனிநாயக அடிகளார் அறிவுரை

பிரயாணஞ் செய்வது ஒரு கலை. சிறு பணத்தொகையுடன் பல இடங்களைக் காண்பது எப்படி, ஓர்இடத்திற்குச் சென்றால் அங்கு எதனைப் பார்க்கவேண்டும், யாரைச் சந்திக்கவேண்டும், எத்தகைய விடுதியில் தங்கவேண்டும், என்பன போன்ற விவரங்களைப் பழகிய சுற்றுச் செலவுக்காரர்களிடமிருந்து அறிந்துகொள்வது நன்று. எத்துணையோ பேர் கீழ்த்திசை நாடுகளிலிருந்து இலண்டனுக்குப் பறந்து செல்கின்றனர். அவர்களில் பலர், இடையே உள்ள நகர்களாகிய பம்பாய், கராச்சி, பெய்ரூட், உரோமாபுரி, ஜெனீவா, பாரீஸ் போன்ற இடங்களில் ஒரே பிரயாணக் கட்டணத்திற்குப் பல நாட்கள் தங்கிச் செல்லக்கூடுமென்றும், ஒரு விமானக் கம்பெனியில் சீட்டு வாங்கினால் வேறு விமானக் கம்பெனி ஊர்திகளிலும் செல்லுதல் கூடுமென்றும் அறியார். ஆதலால், தங்கக்கூடிய இடங்களில் தங்காதும் பார்க்கக் கூடிய இடங்களைப் பார்க்காதும் செல்கின்றனர்² என்று அடிகளார் குறிப்பிடுகிறார்.

வானவூர்தி பயணம்:-

தனிநாயகம் அடிகளார் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்ற பொழுது விமானத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது “நீர்ப் பரப்பில் கடற்பறவைப் போல்”³ ஜப்பான் நாடு காணப்படுகிறது என்கிறார். அந்த அற்புதக் காட்சியை நினைத்துக் கொண்டே இறங்கிக் கரையை அடைந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பயணம்மேற்கொள்ளும் போது ஒருநாட்டில் கண்டோரை மீண்டும் எதிர்பாராது வேற்றுநாட்டில் காண்பது என் செலவுகளில் நான் அனுபவிக்கும் பிறிதோர் இன்பம் என்று தனிநாயக அடிகளாரின் மனசுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்துள்ளதைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

நாட்டுப்புற மக்களெல்லாம் நகரப் புறங்களுக்குப் பெரும் எண்ணிக்கையில் படையெடுத்துச் சென்றபோது ஜப்பானிலே வாழ்க்கைப் பாணிகள் யாவும் காட்சியூர்வமாக மாற்றம் அடைந்தன. நகரங்கள் தமது அளவிலும் சனத்தொகையிலும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க சுற்றுப் புறங்களில் தமது விடுதிகளில் அல்லது வீடுகளில் வாழ்ந்த மக்கள் நகர மத்தியில் உள்ள தம் வேலைத் தளங்களை நோக்கி மேலும் மேலும் நகர்ந்தனர். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தலைமுறையினர் பாரம்பரிய ஜப்பானிய வீடொன்றில் ஒரே கூரையின் கீழ் வாழ்வது இயல்பாக இருக்கையில், இன்று நகர்ப்புறங்களிலோ பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் நகர வீடமைப்புத் தொகுதிகளில் வசிக்கப் பெற்றோரின் பெற்றோர்கள் வேறிடங்களில் வசிக்கின்றனர்.

ஜப்பானியர் வரலாறு

ஜப்பானியர் ஆதியில் சீனர் வகுப்பினைச் சேர்ந்தோர் ஆவர்; அவர்தம் பண்பாடும், கலைகளும், பண்டைக் காலத்தில், சீனர் பண்பாட்டினையும் கலைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. கி. பி. ஆறு, ஏழாம் நூற்றாண்டுகளின் பின்னர், ஜப்பான் தனி நாடாக முன்னேற்றம் அடையத் தொடங்கியது. பெரும் நிலக்கிழவர் பலர் தம் சிற்றாட்சிகளை நாடெங்கும் நிகழ்த்தி வந்தனர். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் முதன் முதல் அந்நாட்டிற்குச் சென்றனர். கிறித்தவத் திருத்தொண்டரும் தம் திருமறையைப்

பரப்பு வதற்காக அந் நூற்றாண்டிலேயே அங்குச் சென்றிருந்தனர். அவருள் தலைசிறந்தவர் தூய சவேரியார் ஆவர். சவேரியார் ஐப்பானுக்கு முதன் முதற்சென்றபொழுது, தமிழ் நாட்டு இளைஞன் ஒருவன் அவருடன் சென்றான் எனக் கூறப் பெற்று வருகின்றது. அந்நாள் முதல் ஐப்பானியர் பிற : நாட்டுத் தொடர்பினை விரும்பினராயினும், பிறநாட்டாரால் தம் ஆட்சிக்குத் தீமை வரக்கூடுமென அஞ்சினர். ஆதலால் கிறித்துவ மக்களைத் துன்புறுத்தியும் வேற்று நாட்டுத் தொடர்பை வெறுத்தும் வந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கொமடோர் பெரி (Commodore Perry) எனும் அமெரிக்கர், ஐப்பான் தம் நாட்டுடன் வாணிகம் செய்தல் வேண்டும், இன்றேல் போர் தொடுப்போம் என அச்சுறுத்தினர். அதனால் அமைதியை முன்னிட்டு அவர் விரும்பிய வண்ணம் பிற நாடுகளுடன் தொடர்பு பாராட்டத் தொடங்கினர். விரைவில் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா நாடுகளுக்குத் தம் மக்களை அனுப்பி, அவர்தம் கலைகளையும், வாணிக முறைகளையும், கைத்தொழில் திறன்களையும், பொறித் தொழில் மாண்புகளையும் கற்றனர். தம் நாட்டில் எழுத்தறியாத மக்கட்கெல்லாம் எழுத்தறிவை ஊட்டினர்; மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் வெளித் தோற்றப் பொலிவுகளைக் கையாண்டு, பெரு மரக்கலங்களையும், சிறு நாவாய்களையும் திரட்டவும் தலைப்பட்டனர். ரஷ்யா மீது படையெடுத்து (1904-1905) வெற்றியும் பெற்றது. இது காறும் ஞாலத்தின் ஒரு மூலையில் மறைந்து கிடந்த ஐப்பான், இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெரும் விளங்கத் தொடங்கியது.⁴

வீடமைப்பும் உணவு முறையும்

பாரம்பரிய ஐப்பானிய வீடுகள் மரத்தினால் ஆக்கப்பட, மரத்தூண்கள் அவற்றைத் தாங்கி நிற்கும். ஆனால் இன்றைய வீடுகளோ மேற்குலக பாணியிலான அறைகளையும் மரத்தினாலான தரைப்பகுதியையும் கொண்டிருப்பதுடன் பெரும்பாலும் உருக்கினாலான தூண்களைக் கொண்டே நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன. நகர்ப்புறத்திலே அதிகமதிமான மக்கள் உருக்கினாலும் கொங்கரீட்டினாலும் ஆக்கப்பட்ட விசாலமான தொடர்மாடிக் கட்டடங்களிலேயே வசிக்கின்றனர்.

மேற்கத்தியப் பாணியினாலான வீடுகளில் இருபெரும் வேறுபாடுகளைக் காணலாம். ஒன்று, வீட்டினுள் பாதணிகள் அணியப்படுவதில்லை. மற்றையது குறைந்தபட்சம் ஒரு அறையாவது ஐப்பானிய பாணியில் வடிவமைக்கப்பட்டு "தத்தாமி" தரை போடப்பட்டதாக இருக்கும். வீட்டைத் தூய்மையாக வைத்திருப்பதாக வீட்டினுள் நுழைந்ததும் பாதணிகள் அகற்றப்படுகின்றன. "கென்கான்" நுழைவாயில் பகுதி பாதணிகள் அகற்றப்படுதல், பாதுகாக்கப்படல் மற்றும் மீண்டும் அணிந்து கொள்ளல் என்னும் செயற்பாடுகளுக்கான இடமாகத் திகழ்கிறது. தமது பாதணிகளை அகற்றியதும் வீட்டின் உட்புறப் பாவனைக்கான செருப்புகளை மக்கள் அணிய முனைகின்றனர்.

'டட்டாமி' என்பது ஒருவகை கோரை நாணலினால் ஆன பாய் அல்லது தரைவிரிப்பு ஆகும். இப்பாய்கள் சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஐப்பானிய வீடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகைப் பாய் ஒன்று சாதாரணமாக 1.91 மீற்றர் நீளமும் 0.95 மீற்றர் அகலமுமாக இருப்பதுடன் இவ்வளவின்படியான பாய்கள் எத்தனை தேவை என்ற அடிப்படையிலேயே அறைகளின் அளவுகளும் கணக்கிடப்படுகின்றனர். தத்தாமி தரைவிரிப்பானது கோடை காலத்தில் குளிர்மையாகவும்

மாரிகாலத்தில் வெது வெதுப்பாகவும் இருப்பதுடன் ஐப்பானிய ஈரப்பதன்மிகு கம்பளத்தைக் காட்டிலும் புதுப்பொலிவு மிக்கதாகவும் விளங்குகிறது என்று தனிநாயக அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உணவு

ஐப்பான் நாட்டு மக்கள் சாப்பாடு "கொஹன்" என்று அழைக்கின்றனர். உண்மையில் நீராவி மூலமாக வேக வைக்கப்பட்ட அரிசியையே இச்சொல் குறிக்கிறது. ஆனால் இன்று அரிசி என்பது ஐப்பானியர்களுக்கு மிக முக்கிய உணவாக இருப்பதால் "கொஹன்" என்பது எல்லா உணவுகளையும் குறிக்கும் சொல்லாக மாறிவிட்டது. பிரதான கறியொன்று (மீன் அல்லது இறைச்சி) சிலவகையான துணைக் கறிகள் (பெரும்பாலும் சமைத்த மரக்கறி) சூப் (பெரும்பாலும் சோயா வகை அவரைச் சூப்) மற்றும் உப்புச் சேர்த்துப் பதப்படுத்தப்பட்ட மரக்கறி என்பவற்றுடனான வெறும் வெள்ளைச் சோறு என்பனவற்றையே பாரம்பரிய ஐப்பானியச் சாப்பாடு கொண்டிருக்கும். ஐப்பானிய அரிசியானது கம்புக் குச்சிகள் கொண்டு சாப்பிட உகந்ததாகும் வண்ணம் சமைக்கப்பட்டதும், ஒட்டுந்தன்மை கொண்டதுமாக உள்ளது⁵

ஐப்பானியர்கள் இன்று உலகெங்குமிருந்து குறிப்பாக ஐரோப்பா வட அமெரிக்கா மற்றும் ஆசிய நாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் அநேக கறிவகைகளை உண்கின்றனர். சோற்றுக்கு மேலதிகமாக ரொட்டி நூடில்ஸ் மற்றும் பஸ்ட்டா என்பவற்றை ஐப்பானிய மக்கள் உண்பதுடன் பலவகையான இறைச்சி, மீன், மரக்கறி மற்றும் பழவகைகளையும் இரசித்துச் சுவைக்கின்றனர்.

ஐப்பான் பழைய புதிய நிலை

உண்மையும் அன்பும் உழைப்பும் தூய்மையும் முக்கியமான எளிய ஆடைகள் அணிந்தோராய், தலை குனிந்து, தம் உண்மை உணர்ச்சிகளை மறைப்பவர்போல் நடந்து சென்றனர். அந்நாடு போரால் இத்துணைச் சீரழிவு அடைந்திருக்கும் என்று நான் அதுகாறும் உணர்ந்திலேன் மரத்தாலும் காகிதத்தாலும் இயற்றப்பெற்ற அவர்தம் இல்லங்கள் இரவு தோறும் அமெரிக்கர் இறைத்த தீக்குண்டுகளுக்கு இரையாயின. யொக்கோஹாமாவிலிருந்து தோக் கியோ மட்டும் பெரிய வெட்ட வெளிபோல் பரந்து தோன்றியது. பேரொலியுடன் மின் வண்டிகள் சென்றன. புகை வண்டிகளிலும் மின் வண்டிகளிலும் மக்கள் நெருக்கமாய் நிறைந்திருந்தனர். அவர்களின் வாடிய முகங்களையும், இடிந்து அழிந்த பெருநகரின் தோற்றத்தையும் கண்டு இரக்க முற்றேன். என் நண்பரும் தம் நாட்டின் செல்வச் சிறப்பற்ற நிலைமையைக் குறித்துக் காப்புரை கூறுவார்போல் நடந்து கொண்டார். நான் செல்வக்காலை வாராது அல்லற்காலை வந்துள்ளேனே என அன்று மனம் குழைந்தேன். ஆனால் சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் ஐப்பான் தன் பண்டை நிலையிலும் முன்னேறியுள்ளது⁶ என்று தனிநாயக அடிகளார் இவ்வாறு குறிப்பிடுவது அம்மகளின் உழைப்பும் தன்னம்பிக்கையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

பழக்க வழக்கங்கள்

மாலை என் நண்பர் தமது மனையகத்தே எனக்கு விருந்தளித்தார். அந்த முதல் நாளே ஐப்பானிய இல்லத்தின் அழகையும், அவர்களின் சீரிய பழக்க வழக்கங்களையும் அறிந்துகொண்டேன். உறைவிடம் அடைந்ததும், சப்பாத் தைக் கழற்றி ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு,

உள்ளே மெல்லிய தொடுதோலுடன் நடந்து செல்கின்றனர். உட்புறம் தடித்த பாய்கள் விரிக்கப் பெற்றுள்ளன. எங்குப் பார்த்தாலும் ஓவியக் கலைஞரின் வனப்பு வண்ணங்களே தோன்று கின்றன; இல்லத்தின் தூய்மைக்கு எல்லையில்லை; அவர்கள் விருந்தினரை வரவேற்குங்கால், இடை நொடியப் பன்முறை தாழ்ந்து குனிந்து வணங்குகின்றனர். நானும் அவர்களைப் போல் வணங்க முயன்றேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு, எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவரை எல்லாம் அங்ஙனம் பன்முறை பணிந்து குனிந்து வணங்கி வாழ்த்தியதால், எனக்கு இடுப்பு வலி தொடங்கிவிட்டது. அதன் பின் அந்நன் மக்கள் என்னை மெய் குனிந்து வணங்கும் பொழுதெல்லாம் நான் அவரைக் கைகூப்பி வணங்கலானேன்⁷ என்று ஜப்பான் மக்களின் உயர்ந்த பழக்க வழக்கத்தையும் மரியாதையையும் மாண்பையும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஜப்பானிய தொழில்கள்:-

மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியையும் மகத்தான தொழிலாக உழவுத்தொழில் விளங்குகிறது. “ஏர்முனைக்கு இங்கே நேர்முனை எதுவுமே இல்லை”⁸ என்கிற வரிகளுக்கு இணங்க உழவுத்தொழிலைவிட மகிமையான தொழில் உலகில் எதுவுமில்லை. உலகில் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் உழவுத்தொழிலுக்கு பின்னர்தான் போவர்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் வார்.⁹

என்று உழவர்களின் சிறப்பையும் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்ந்த வள்ளுவர் தனி அதிகாரமே வைத்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. அத்தகைய உழவுத்தொழிலை ஜப்பானிய மக்கள் மிக முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர் என்றும் அதுமட்டுமின்றி வேறு சில தானியங்களும் பயிரிடப்படுகின்றனர். உழவுத் தொழிலுக்கு அடுத்து முக்கியமான தொழிலாக பட்டுக் கைத்தொழிலும் கடலில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டு அந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பாங்காற்றுகின்றனர் என்று அடிகளார் பதிவுசெய்துள்ளார்.

பழக்க வழக்கங்கள்:-

ஜப்பானியர் வடிவில் சிறிதான பொருட்களை விரும்புவர். அவர்கள் பெரும்பாலும் உயரமாக வளர்ந்தவர் அல்லர். சிறு இல்லங் களில் சிறு மலர்ச் செடிகளில், சின் மலர்களை வைத்து அணி செய்வர். தரையில் சிறு பஞ்சணைகள் மேல் அமர்ந்து சிறு மேசைகள் மீது, சின்னஞ் சிறு கலங்களில் சிறு கட்டிகளாக உணவைப் படைத்து வைப்பர். அவை பாவை மணத்தில் சிறுவர்கள் கையாளும் சிறு கலங்களைப் போல் இருக்கும் என்கிறார் அடிகளார்.

சோறு வழங்கும் பொழுதும், அதனைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக அமைத்துப் புகையிலை போன்ற கடல் தாழையின் மெல்லிய இலைகளில் சுற்றி வைப்பர். அச்சோற்று உருண்டைகளை இரு சிறு மூங்கில் குச்சுகளால் எடுத்துக் கடற்றாழைச் சாற்றில் தோய்த்து உண்பர். கடற்றாழை உண் பதற்குரிய சீரிய உணவுப் பொருள் என்பது அவர் கருத்து. மூங்கிற் குச்சுகள் இரண்டினையும் இரு கைகளாலும் பிடிப்பார் அல்லர். இரு குச்சுகளையும் வலக்கை ஒன்றினாலேயே பற்றிக் கொண்டு,

உணவை எடுத்தெடுத்து உண்பர். அவர்கள் கஞ்சியை அக்குச்சுகளைக் கொண்டே அடித்தடித்து எழுப்பிப் பருகிய அருஞ்செயல்¹⁰ வியப்பூட்டும் வண்ணம் அமைந்ததிருப்பதாகவும் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலும், அவர்களிடம் விருந்துண்போர், உணவு வகைகளின் நலத்தினை உற்று நுகர்ந்து, அந் நுகர்ச்சியின்பத்தை இதழினாலும், நாவினாலும் தோன்றுவதை “ஹா”, “ஹோ”, “உஸ்” எனும் ஒலிகளை விருந்தினர் அடிக்கடி உண்ணும்பொழுது எழுப்புவது என்கின்ற உயர்ந்த ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளனர். நம்மவர் சிலர் உண்ணும்பொழுது ஏப்பம் விடுவதற்கும் வயிற்றினைத் தடவுவதற்கும் இஃது ஒப்பாகப் பார்க்கலாம்.

தேநீர்ச் சடங்கு என்பது ஜப்பானியரால் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பெற்ற பெரும் பழக்க முறை. தேநீரை வழங்குவதற்குத் தங்கள் பெண்டிர்க்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கின்றனர். தேநீர் விருந்து நடத்துவதற்கெனத் தனி அறைகளும், தோட்டங்களும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. எங்ஙனம் வரவேற்றல் வேண்டும், பச்சைத் தேயிலையை எவ் வண்ணம் பசையாக்கி அளித்தல் வேண்டும், என்பவை போன்ற பற்பல கோட்பாடுகள் உள்ளன அதுமட்டுமின்றி தேநீர் விருந்து நடத்துவதற்கு மூன்று, நான்கு மணி நேரம் செலவிடுவர். தேயிலையுடன் பாலோ சர்க்கரையோ கலந்து பருகும் பழக்கம் அவர்களிடம் காணப்படவில்லை என்று அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளதை வைத்து அவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்வதற்கான முக்கியக் காரணமாகக் கருத இடமுண்டு.

கலைகள்

சில இடங்கள் காகிதத்தினாலும் துணியினாலும் செய்த பெரிய கயல் மீன் வடிவம் போன்ற கொடிகள் கூரைகள்மீது கட்டிப் பறக்கக் கண்டேன். அவற்றைப் பற்றி வினவிய பொழுது, அது இளைஞர் விழாவின் சின்னம் என்றனர். அந் நாட்டில் ஆண் குழந்தைகளுக்கும், பெண் குழந்தைகளுக்கும், தனித்தனி விழாக்களை ஆண்டுதோறும் கொண்டாடி வருகின்றனர். கயல்மீன் நீரோட்டத்தை எதிர்த்துச் செல்லுதல் போல், இளைஞர் வாழ்க்கையின் இன்னல்களை எதிர்த்துச் செல்லுதல் வேண்டும் என்னும் நீதியைக் கயற்கொடிகள் அவர்களுக்கு உணர்த்துகின்றன.

ஜப்பானியர்களின் ஓவியக் கலை மிகவும் சிறப்புடையது. தம் மொழியின் எழுத்து வடிவங்கள் சிறந்த ஓவியங்கள் என மதித்து, எழுத்து ஓவியங்களைச் சீனரைப் போல, தம் இல்லங்களில் பேணுகின்றனர். கைதேர்ந்த ஓவியர் துகிலிகை கொண்டு தீட்டும் நெடுங்கணக்கின் தனியெழுத்தொன்று ஒப்பற்ற ஓவியம் எனக் கருதுவதற்குத் தகுதியாதலும் கூடும். பிற நாட்டினருடன் தொடர்பு கொள்ளு முன்னரே, சிறந்த இலக்கியப் பனுவல்களையும், செய்யுட் கோவைகளையும், மறை நூல்களையும் ஜப்பானியர் படைத்துள்ளனர். இம்மறை நூல்களுள் பல இந்தியாவிலிருந்து சீனாவின் வழியாக ஜப்பானுக்கு வந்திருக்க வேண்டும்¹¹ என அடிகளார் கூறுகிறார்.

வல்லரசான ஜப்பான்!-

ஜப்பானில் ஹிரோஷிமாவும், நாகசக்கியும் இரண்டு இடங்களும் அணுகுண்டினால் அடிக்கப்பட்டு புல் பூண்டு கூட முளைக்காமல் போனது. அந்த அணு குண்டு வீழ்ச்சினால் நூறாயிரக் கணக்கான உயிர்கள் ஒரே ஒரு நொடிப் பொழுதில் மாய்ந்து மறைந்து போனார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமையினால் பாதிப்பட்டதை ஒன்றே உலகம் நூலில் தனிநாயகம் அடிகளார் விவரித்துள்ளார். மேலும், பெரும் தீங்கு

விழுந்த ஜப்பானை வல்லரசு நாடாக்க கடின உழைப்பால் மாற்றினார்கள். காலத்தின் மூலையில் மறைந்து கிடந்த ஜப்பான் இந்நூற்றாண்டான. ஈடற்ற பெரும் வல்லரசாக விளங்குகிறது. ஜப்பான் மக்கள் அமைதியை விரும்பி முன்னேற்றத்தையும் விரும்பி அதில் வெற்றியும் கண்டனர்.

கல்விப் பணி

ஐரோப்பா, அமெரிக்கா நாடுகளுக்குத் தம் மக்களை அனுப்பி அவர் தம் கலைகளையும் வணிகமுறைகளையும், கைத்தொழில் திறன்களைப் பொறித்தொழில் மாண்புகளையும், கற்றனர். பாடசாலை வாழ்க்கை

பல்வேறு செயற்பாடுகளின் பொருட்டு, ஜப்பானிய தொடக்கப் பாடசாலைகளில், வகுப்புகள் சிறு சிறு குழுக்களாக பிரிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக கல்வியின் ஒரு பகுதியாக வகுப்பறைகள், கூடங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் முற்றங்கள் என்பவற்றை இக்குழுக்களில் உள்ள மாணவர்கள் தினமும் சுத்தம் செய்கின்றனர். அநேக தொடக்கப் பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் வகுப்பறையில் ஒன்றாக அமர்ந்திருந்து பாடசாலையால் அல்லது உள்ளூரில் உள்ள யாதுமொரு “பாடசாலை மதிய உணவு மையத்தால்” தயாரிக்கப்பட்ட மதிய உணவைச் சுவைத்து அருந்துவர். மாணவர் சிறு குழுக்களாக நின்று முறை மாற்றித் தம் சக மாணவர்களுக்கு மதிய உணவைப் பரிமாறுவர்.¹² பாடசாலையில் கிடைக்கும் மதிய உணவானது தரம் வாய்ந்ததாகவும் சுகாதாரமாகவும் இருப்பதால் மாணவர்கள் மதிய ஊட்டச்சத்துள்ளதாகவும் உணவை நாடி ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்திருப்பர். கற்றது கையளவு கல்லாதது உலகளவு¹³ என்ற ஒளவையாரின் கூற்றுக்கிணங்க தம் நாட்டில் எழுத்தறியாத மக்கள் என்று ஒருவருமிருக்கக் கூடாது என்ற நல்நோக்கில் நாட்டுமக்களுக்கு எழுத்தறிவை ஊட்டினர் என்று தனிநாயகம் அடிகளார்.

முடிவுரை

பல்வேறு உலக நாடுகளுக்குப் பயணமான அடிகளார் ‘ஜப்பான்’ நாடெங்கும் சுற்றி பார்த்துவருக்குப் பெருவியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. சுறுசுறுப்பை மட்டுமே மூலதனமாகக்கொண்டு இயக்கும் மக்கள்தாம் ஜப்பானியர்கள். அவர்கள் கொடும் அணுக்கதிரால் பேரழிவைச் சந்தித்த மக்கள் தங்கள் தனித்துவமான வாழ்வியல் முறைகளாலும், முயற்சிகளாலும் மேம்பட்ட கலாச்சாரச் செயல்பாட்டாலும் இன்று உலக நாடுகளுடன் போட்டிப்போடும் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளதையும், அமைதி, ஒழுக்கம், உழைப்பு, தூய்மை, கல்வி, கலை, வல்லரசு வெளிநாட்டு மக்களை மதித்தல் பண்பாட்டு அடையாளத்தாலும் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு உலகநாடுகளுக்கே வழிகாட்டும் நாடாக ஜப்பான் இன்று விளங்குகிறது என்று கூறலாம். அனைத்துவிதமான நேர்மறையான ஆற்றல்களை ஜப்பான் தனக்குள் வைத்துள்ளது என தனிநாயகம் அடிகளார் அந்நாட்டின் முப்பரிமாணப் பார்வையை விளக்கியுள்ளதை இவ்வாய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்:-

1. புறநானூறு, பா.192, கழக வெளியீடு, சென்னை
2. தனிநாயக அடிகளார், ஒன்றே உலகம், ப. 45, பாரி நிலையம், முதற்பதிப்பு, 2022.
3. மேலது , ப.44
4. மேலது, ப.47
5. ஜப்பான் - ஓர் ஆய்வு, ப.7, வெளி விவகார அமைச்சு, டோக்கியோ, 2007
6. தனிநாயக அடிகளார், ஒன்றே உலகம், ப. 41, பாரிநிலையம், முதற்பதிப்பு, 2022.
7. மேலது, ப.45
8. மருதகாசிப் பாடல்கள், ப.28
9. திருக்குறள் 104, கழக வெளியீடு, சென்னை
10. தனிநாயக அடிகளார், ஒன்றே உலகம், ப. 49, பாரிநிலையம், முதற்பதிப்பு, 2022.
11. ஜப்பான்- ஓர் ஆய்வு, ப.19, வெளிவிவகார அமைச்சு, டோக்கியோ, 2007
12. மேலது, ப.8
13. ஒளவையார், தனிப்பாடல் திரட்டு, பா.4